

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ
ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΔΙΠΛΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ
ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΑΘΩ

Με άφορη τήν κατάθεση του νομοσχεδίου «*Ισότητα στον πολιτικό γάμο. Τροποποίηση του Αστικού κώδικα και άλλες διατάξεις*» για ψήφιση από την Έλληνική Βουλή, συνήλθαν στις Καρυές, σήμερα 8.2.2024, οι 40 Καθηγούμενοι και Αντιπρόσωποι των Ίερων Μονών του Αγίου Όρους και λόγω της μείζονος και ιδιαίζουσας σοβαρότητος του θέματος αποφάσισαν να απευθυνθούν με τήν παρούσα ανακοίνωση σε κάθε καλοπροαίρετο άνθρωπο και να συμπαρασταθούν στην άγωνία και τόν άγώνα της Έκκλησίας για τήν προστασία του πυρήνα της ανθρώπινης ζωής.

Το νομοθέτημα, όπως προβλέπει το σχέδιο νόμου, ενώ θέλει να διασφαλίσει τήν αρχή της ισότητας μέσω της σύναψης «γάμου» σε πρόσωπα του ίδιου φύλου και ακόμη τήν προστασία από διακρίσεις, καταστρατηγεί θεμελιώδεις αρχές της ανθρώπινης ύπαρξεως και θανατώνει τήν δυνατότητα της ζωής και της φυσιολογικής αναπτύξεως του παιδιού. Διαλύεται όχι ή ανθρώπινη οικόγένεια, αλλά όλόκληρη ή ανθρώπινη ύπαρξη.

Άλήθεια πώς λειτουργεί ή ζωή; Ό καθένας μας προέρχεται από μία μητέρα και ένα πατέρα, σύμφωνα και με τήν απόκριση του Χριστού: «**οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς ἄρσεν και θήλυ ἐποίησεν αὐτούς;**» (Ματθ. 9, 4). Η θεσμοθέτηση «γάμου» μεταξύ προσώπων του ίδιου φύλου είναι ανατροπή του χριστιανικού γάμου και του θεσμοῦ της οικόγένειας και έχει απορριφθεῖ από τήν σύνολη ἐκκλησιαστική παράδοση και αντιμετωπίζεται με τήν μετάνοια, ή οποία είναι ἀλλαγή τρόπου ζωής. Επίσης, το ἔμβρυο κυοφορεῖται ἑννέα μήνες και γεννιέται. Το νεογνό του ανθρώπου είναι το πιο ασθενές νεογέννητο της κτίσεως. Δεν μπορεί να κάνει τίποτε. Ἐάν δεν το φροντίσει ή μάνα του, δεν το θηλάσει, πέθανε... Ό Θεός δίνει τήν εὐθύνη στους γεννήτορες να συμπράξουν στην διαμόρφωσή του και να γίνουν με αυτό τόν τρόπο συνδημιουργοῖ του Θεοῦ. Ἐάν τυχόν το νεογέννητο στρέψει το βλέμμα πρὸς τήν μητέρα και θέλει θηλασμό, και στην θέση της βρίσκεται κάποιος ἄλλος, συγχέει τις πληροφορίες, παραμορφώνεται, ἀτιμάζεται. Το χρέος σεβασμοῦ σε ένα νέο πλάσμα απαιτεῖ θυσία για να μπορέσει να αναπτυχθεῖ φυσιολογικά, να χαρεῖ τήν ζωή του. Δεν υπάρχει ἄλλος τρόπος ἐνώσεως και αναπτύξεως του ανθρώπου.

Μετὰ ἀπὸ ἑννέα μῆνες γεννιέται σὲ μία εὐρύτερη μήτρα, πού εἶναι τὸ οἰκογενειακὸ περιβάλλον, καὶ ἀρχίζει μία ἄλλη πλάση τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ παιδιοῦ, μέσα στὴν οἰκογένεια. Γνωρίζει τὴν μητέρα σὰν τὴν γυναῖκα πού τὸ θηλάζει καὶ τὸ τρέφει μὲ τὸ γάλα τῆς καὶ τὸ περιποιεῖται. Γνωρίζει τὸν πατέρα σὰν τὸν ἄνδρα πού τὸ ἀγαπᾷ καὶ τὸ φροντίζει μὲ τὸν τρόπο του. Παίρνει δύναμη πνευματικὴ καὶ σωματικὴ ἀπὸ τὸν ἀμοιβαῖο σεβασμὸ τοῦ πατέρα καὶ τῆς μητέρας γιὰ νὰ προχωρήσει στὴν δεύτερη φάση πού περνᾷ στὴν παιδικὴ ἡλικία, πάει στὴν ἐφηβικὴ, προχωρεῖ ἐλεύθερο μέσα στὴν κοινωνία καὶ δέχεται τὴν ἀγωγή τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ τόπου του. Ὁ Θεὸς φτιάχνει τὸν ἄνθρωπο γιὰ νὰ ζήσει, ὄχι γιὰ νὰ πεθάνει· οὔτε νὰ πεθάνει στὴν μήτρα τῆς μητέρας του, οὔτε στὴν μητρα τῆς παιδικῆς ἡλικίας, οὔτε στὴν μήτρα τῆς ἱστορίας. Συμμετέχει στὸ θαῦμα τῆς ζωῆς, γιὰ νὰ ζήσει καὶ νὰ ἀναληφθεῖ στὴν αἰώνια ζωὴ. Κι αὐτό, μὲ τὴν χάρι τοῦ Πνεύματος τὸ κάνει ἡ Ἐκκλησία, δι' ἧς «νεουργεῖται καὶ θεουργεῖται ἡ σύμπασα». Κι αὕτη ἀποτελεῖ τὴν τελικὴ μήτρα, ἡ ὁποία πλάθει τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν ἐτοιμάζει νὰ γεννηθεῖ στὸν χῶρο τῆς καινῆς πολιτείας, στὰ «σκηνώματα» τὰ ἀγαπητὰ καὶ ποθούμενα τῆς ἐλευθερίας τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς καὶ ὁ λόγος, γιὰ τὸν ὁποῖο ὁ Θεὸς δημιούργησε τὸν κόσμον καὶ τὸν ἄνθρωπο. Αὐτοὶ πού ἀπελευθερώθηκαν καὶ γεννήθηκαν πέρα ἀπὸ τὴν μήτρα τῆς ἱστορίας, δηλαδὴ στὴν χάρι τῆς αἰώνιας ζωῆς, ὑπάρχουν, προσεύχονται καὶ μᾶς συγκρατοῦν ὅλους στὴν ζωὴ, καὶ ἀποτελοῦν τὸν πολικὸ ἀστέρα, ὅπου κατευθύνεται ἡ ἀνθρωπότης.

Ἡ ἐπιχειρούμενη ὕβρις, μὲ τὴν ἀρχικὴ ἔννοια τῆς λέξεως, ἀποτελεῖ ἄρνηση τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἀνθρώπου, ἀποσάθρωση στὰ θεμέλια τοῦ οἰκοδομήματος τῆς ἀνθρωπότητος. Δὲν θίγεται μόνον τὸ εὐαγγέλιο καὶ ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία. Ἀποδομεῖται τὸ σύμπαν. Εἴτε εἶσαι πιστὸς εἴτε ἄπιστος, θὰ γεννηθεῖς μὲ τὸν ἴδιο τρόπο. Ὅταν αὐτὰ τὰ ἀλλοιώνεις, στὴν οὐσία ἀποφασίζεις ἓνα ἀργὸ ἀλλὰ σίγουρο θάνατο τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὅταν παντρεύονται στὴν ἐκκλησία, ἄνδρας καὶ γυναῖκα, παίρνουν τὴν εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας καὶ εὐχὲς γιὰ πολυτεκνία καὶ καλλιτεκνία. Ὁ ἀληθινὸς χαρακτήρας τοῦ γάμου φανερώνεται μὲ ἐνάργεια μὲ τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ στὸν γάμο τῆς Κανᾶ, διότι «**τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν**» κατὰ τὸν ἀπόστολο Παῦλο. Αὐτὸς ὁ «γάμος», πού προωθεῖται σήμερα, ὀδηγεῖ στὸ ἀδιέξοδο. Ἐτοιμάζονται πλάσματα τραυματισμένα, ἀνάπηρα. Σεβαστεῖτε τὴν φύση τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὸ πού γεννήθηκε ἀπὸ τὴν μήτρα τῆς μητέρας του, ἀνεξάρτητα φυλῆς, γλώσσας καὶ πίστεως, ἔχει ἀνάγκη νὰ τὸ θηλάσει ἡ μητέρα του.

Οἱ σκέψεις αὐτὲς δὲν εἶναι ἀποκύημα φαντασίας, ἀλλὰ στηρίζονται στὴν Γραφὴ καὶ τοὺς Ἀποστόλους, στὴν Παράδοση καὶ τὶς ἀποφάσεις τῶν Πατέρων, οἱ ὁποῖοι θέσπισαν ὅρους γιὰ τὴν ὀρθόδοξη πίστη καὶ ἱεροὺς κανόνες, πού καθορίζουν τὰ ὅρια μέσα στὰ ὁποῖα πρέπει νὰ κινοῦνται ὅλα τὰ μέλη τῆς. Ἰδιαιτέρως ὁ ἀπόστολος Παῦλος εἶναι σαφής, ὅταν

τονίζει ἐμφατικά: «ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν; μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλόλατραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενικοῖται οὔτε κλέπται οὔτε πλεονέκται οὔτε μέθυσοι, οὐ λοίδοροι, οὐχ ἄρπαγες βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσουσιν» (Α΄ Κορ. 6, 9-10).

Ταυτόχρονα ἡ Ἐκκλησία συνεχίζει τὴν ἀποστολή της, ποιμαίνει καὶ θεραπεύει, ὥστε ὅλοι οἱ πιστοὶ νὰ ζοῦν σὲ κοινωνία μὲ τὸν Χριστὸ καὶ τοὺς ἀδελφούς τους, νὰ τοὺς διακρίνει ἡ ἀνιδιοτελεῖς ἀγάπη καὶ φιλαδελφία.

Ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ ὅλους μας, δικαίους καὶ ἀδίκους, ἁγίους καὶ ἁμαρτωλοὺς. Αὐτὸ κάνει καὶ ἡ Ἐκκλησία, χωρὶς νὰ ἀποκλείει κανέναν, ὅπως αὐτὸ φανερῶνεται μέσα σὲ ὅλη τὴν ἱστορία τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς καὶ τῶν ἀνθρώπινων ἀδυναμιῶν. Ἡ Ἀγάπη βασιλεύει. Εἶναι ντροπὴ γι' αὐτοὺς ποὺ κάνουν αὐτὰ τὰ νομοσχέδια καὶ θεωροῦν φυσικὴ αὐτὴ τὴν ἐξέλιξη. Ἐνθαρρύνουμε καὶ ἐπαινοῦμε ὅσους προκρίνουν τὴν φωνὴ τῆς συνειδήσεως ἔναντι τῆς τυχόν κομματικῆς πειθαρχίας καὶ εἴμαστε συνοδοιπόροι εἰς τὸν ἀγῶνα τους.

Ὡστόσο, ὑπάρχει ἡ ὑγεία τῆς ζωῆς τοῦ σώματος τῆς ἀνθρωπότητος ποὺ ἀποβάλλει ὅλα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἐπιχειροῦν νὰ ἀλλοιώσουν τὴν ἀληθινὴ ὑπαρξὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ὑπάρχει Ἐκεῖνος ποὺ διευθύνει τὰ πάντα. Αὐτὸς ποὺ ἔκανε τὸν κόσμον καὶ τὸν ἄνθρωπον, γιὰ νὰ ζήσει στὴν αἰωνιότητα καὶ νὰ ὑπάρχει, Αὐτὸς ὑπάρχει καὶ μᾶς προστατεύει, παρουσιάζεται σὰν ἀδύνατος καὶ ἀνύπαρκτος. Σὲ Αὐτὸν θὰ προσκρούσουν ὅλοι αὐτοὶ ποὺ θέλουν νὰ ἀλλοιώσουν τὴν ζωὴ. Ἴσως νὰ μὴν ἀντιλαμβάνονται ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ βιασύνη καὶ ἡ ἐπιμονὴ γιὰ τὴν ψήφιση τοῦ νομοσχεδίου φανερῶνει ἀδυναμία καὶ εἶναι εἰς βᾶρος τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ποὺ ὑποτίθεται ὅτι θέλουν νὰ προστατεύσουν. Μόνο ἀπὸ σεβασμὸ σὲ αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἐκφράζουμε καὶ τονίζουμε μὲ τρόπο ἐμφατικὸ τὶς ἀρχὲς τῆς ζωῆς.

Εἶναι μεγάλο τὸ ἔγκλημα. Ἀσελοῦν στὴν ἀνθρώπινη φύση, διότι στὴν οὐσία σταματοῦν τὴν φυσιολογικὴ ἀνάπτυξη καὶ ἀνεπίγνωστα, καταστρέφουν τὸν ἄνθρωπον. Ἀλλὰ ὑπάρχει Αὐτὸς ποὺ δημιούργησε τὰ πάντα ἀπὸ ἀγάπη καὶ σοφία καὶ παρακάμπτει τὶς ἀδυναμίες μας καὶ ὁδηγεῖ τὰ πάντα εἰς ἀγαθὸν τέλος.

*Ἄπαντες οἱ ἐν τῇ Ἐκτάκτῳ Διπλῇ Ἱερωῶ Συνάξει Ἀντιπρόσωποι καὶ Προϊστάμενοι
τῶν εἴκοσιν Ἱερωῶν καὶ Εὐαγῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἄθω.*